

seende fuldstændig slutte mig til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds. Jeg skal kun tilføje, at en Købstad paa ca. 30,000 Indbyggere efter det foreliggende Forslag, for saa vidt det i det hele taget kan opgøres, rimeligvis vil opnaa en Skattnedsættelse af ca. 2 pCt. Med Hensyn til, hvorledes det vil gaa med de enkelte Skatteydere, vil jeg i Tilslutning til den ærede Ordfører sige, at Skatten jo maa tages, hvor Skatteevnen er, uanset om det er i Byerne eller paa Landet. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

**Dalsgaard:** Den foreliggende Skatte-reform har i sin Helhed min fulde Tilslutning, men da dette med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af de tidligere Forhandlinger, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa almindelige Betragtninger ved denne Lejlighed. Der er kun et enkelt Spørgsmaal vedrørende Ejendomsskylden, som jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om. Ved 2den Behandling af Lovforslaget forelaa der et Ændringsforslag, stillet af hele Udvalget, om de kommunale Ejendomme Ejendomsskyld. Det var Ændringsforslaget under Nr. 13 i Betænkningen, stillet til Lovforslagets daværende § 5. Forslaget gik ud paa, at kun de Ejendomme, der tjene til Fyldestgørelse af kommunale Formaal, skulle være skattefri, og det kun for saa vidt de ikke vare beregnede paa at give Indtægt. Den ærede Minister syntes imidlertid ikke om dette Forslag, og det blev derfor taget tilbage ved 2den Behandling af den ærede Ordfører med den Motivering, at Spørgsmaalet skulde blive taget op til nærmere Overvejelse inden 3die Behandling. Ordføreren udtalte derom følgende — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 1367 —: „Meningen med dette Ændringsforslag er den, at ligesom der nu gives adskillige kommunale Ejendomme, f. Eks. Fattiggaarde paa Landet, og i Byerne Fabriks-ejendomme el. lign., som svare direkte Skat til Staten, enten Hartkornsskat eller Bygningsafgift, saaledes burde det samme ogsaa finde Sted efter det ny Skattesystem. Altsaa de Ejendomme, som efter det gamle Skattesystem svare fast Ejendomsskat til Staten, bør ogsaa vurderes til Ejendomsskyld. Dette er vistnok Udvalgets Tanke.“ Den ved 2den Behandling saaledes i Udsigt stillede nærmere Overvejelse har imidlertid ikke fundet Sted, i hvert Fald ikke i Udvalget. Jeg har for mit Vedkommende gjort Forsøg paa at faa Sagen drøftet,

men det er ikke lykkedes, Tiden har været knap, og Ordførerens Sygdom har vel bidraget sit til at virke i samme Retning. Som Bestemmelsen om de kommunale Ejendomme Ejendomsskyld nu findes i Lovforslaget, forekommer den mig ret uheldig. Bestemmelsen er jo denne, at kun de kommunale Ejendomme, der anvendes til Landbrug, Havebrug eller Skovdrift, samt Bygninger, der anvendes til Udleje, skulle svare Ejendomsskyld. I Praksis vil det sige, at Landkommunerne komme til at svare Ejendomsskyld af alle deres Fattiggaarde med videre, men Bykommunerne blive derimod fri for at svare af deres industrielle Ejendomme, af deres værdifulde Byggegrunde osv. Efter Forslaget, som det nu foreligger, vil man i Byerne kunne gaa til Oprettelse af nok saa mange kommunale Fabrikker, kommunale Værksteder til Fabrikation og Forarbejdelse af det ene og det andet, og de blive skattefri. Vi vide jo, at der er store Planer oppe, særlig hos et vist Parti, som har al Udsigt til inden vel saa meget længe at faa en afgørende Indflydelse i Københavns Kommunalbestyrelse, om at skride til Udførelsen af store Anlæg i disse Retninger, der har været Tale om kommunale Væverier, Skrædderier og Fabrikker af forskellig Art. Efter Forslaget om kommunal Ejendomsskyld, saaledes som det nu er affattet, blive alle disse industrielle Foretagender fuldstændig skattefri. Ligesaa med Gasværker og Elektricitetsværker, der nu findes i Byerne, de blive efter Bestemmelsen, som den nu foreligger, skattefri. Det forekommer mig urigtigt, og saa meget mere urigtigt, som den Slags Etablissementer i visse Byer ejes af private, altsaa ere skattepligtige, i andre Kommuner, hvor de ejes af Kommunen selv, ere de skattefri. Og som Bestemmelsen foreligger, bliver f. Eks. København ogsaa fri for at svare Ejendomsskyld af sine værdifulde Byggegrunde. Kommunen har jo indkøbt Masser af Tønder Land og lagt dem ind under Byen. Saa længe Ejendomsskylden af disse Arealer efter deres Værdi ikke bliver højere, end at det kan betale sig at lade dem anvende til Landbrug, saa længe kommer Kommunen af med Skat, men naar Værdien af Grundene bliver saa stor, at det ikke længere kan betale sig at benytte dem til Landbrug, blive de skattefri. Det er dog en ganske mærkværdig Ordning. — Der kan jo nu ikke naas nogen Forandring i dette Forhold denne Gang her i Tinget, men da det vel dog er det sandsynligste, at det